

ชื่อโครงการ(ภาษาไทย)	: การตรวจสอบปัญหาการละลายของดีบุกในกระป้องสับปะรดส่าง ออกด้วยเทคนิคเคมีไฟฟ้าของกราฟฟิคทดสอบการกัดกร่อน
ชื่อโครงการ(ภาษาอังกฤษ)	: Investigation of Detining Problem of Exported Pineapple by Electrochemical Technique of Corrosion Testing
ชื่อผู้วิจัย	: รศ. ศิริลักษณ์ นิวัฒนารงก์
หน่วยงานที่สังกัด	: - ฝ่ายเทคโนโลยีการกัดกร่อน ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีไทย-ฝรั่งเศส - ภาควิชาเคมีอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พระนครเหนือ
หมายเลขโทรศัพท์	: 02-9132500 ต่อ 4802 , 4807
ได้รับทุนอุดหนุนวิจัยประเทศ : งานวิจัยประยุกต์ ประจำปี 2545	
จำนวนเงิน	: 282,320 บาท

การกัดกร่อนในกระป้องสับปะรดเป็นการเสื่อมสภาพหรือเสียหายของดีบุกบนแผ่นเหล็กเคลือบดีบุกที่เกิดจากฤทธิ์กัดกร่อนของของเหลวที่สัมผัสอยู่ซึ่งได้แก่น้ำสับปะรด หรือ สับปะรดในน้ำเชื่อม โดยเกิดปฏิกิริยาเคมีหรือเคมีไฟฟ้า การศึกษาปัญหาการกัดกร่อนของกระป้องสับปะรด เป็นความจำเป็นและมีความสำคัญใน 2 แห่ง ในแรกเป็นเหตุผลด้านเศรษฐกิจ รวมถึงความพยายามลดการสูญเสียสับปะรดกระป้องที่ถูกปฏิเสธสินค้า เพราะเกิดการกัดกร่อน แต่ที่สองเป็นไปเพื่อการปรับปรุงคุณภาพของกระบวนการผลิต และที่สำคัญยิ่งคือการคงความสามารถของมนุษย์ในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาความล้มเหลวที่เกิดขึ้น สับปะรดกระป้องเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญสำหรับเมืองไทย เมื่อนำสับปะรดบรรจุกระป้องเหล็กเคลือบดีบุก ฤทธิ์กัดกร่อนของกรดจากทั้งสับปะรดและจากน้ำเชื่อมที่ผสมคราเซติตริก ทำให้มีดีบุกละลายเข้าสู่อาหารเกิดสารต้านทานกระป้องที่คุ้นเคย การละลายของดีบุกอาจดำเนินต่อไปหรือถูกเร่งอัตราการกัดกร่อนให้เพิ่มขึ้น โดยมีเหตุจากปัจจัยต่างๆ ทั้งจากด้านโลหะและด้านอาหาร จนที่สุดเกิดการเสื่อมสภาพของกระป้องนั้น สับปะรดกระป้องที่ถูกปฏิเสธการรับซื้อในแต่ละครั้งเกิดความเสียหายแก่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย งานวิจัยนี้ได้มุ่งใช้วิธีเคมีไฟฟ้าศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการกัดกร่อนของดีบุกที่

ทำให้เกิดปัญหาการละลายของดีบุก การตรวจสอบปัญหาการละลายของดีบุกในกระป่องสับปะรด ในเบื้องต้นพบว่า อัตราการละลายของดีบุกมีปัจจัยจากคุณภาพของชั้นเคลือบดีบุก คุณภาพของ สับปะรดและน้ำเชื่อม คุณภาพของกระป่องและการจัดเก็บก่อนจำหน่าย ผลการสำรวจเบื้องต้น พบว่า ผิวดีบุกแผ่นเหล็กเคลือบดีบุกมีลักษณะไม่เรียบเป็นรูพรุน มีรอยขีด ภาพตัวคงพบรอยชั้นดีบุก หลุดออกจากการแผ่นเหล็กและชั้นดีบุกเคลือบหนาไม่สม่ำเสมอ โดยชั้นดีบุกเคลือบที่หนากว่าจะมี พื้นผิวที่เรียบมากกว่า เกรนอลิกดีบุกมีขนาดใกล้เคียงกันตามเบอร์ 7 - 8 ในมาตรฐาน ASTM การวิเคราะห์การกัดกร่อนพบว่ามีจุดเริ่มที่บริเวณที่มีตำแหน่งซึ่งมักเป็นบริเวณตอนของกระป่องและ บริเวณรอยต่อของของเหลวกับอากาศในกระป่อง การตรวจสอบนำสับปะรดและสับปะรดปั่นกับ น้ำเชื่อมพบว่าค่า pH มีค่า 3.38-3.75 และ 4.00-4.05 ตามลำดับ และมีไอออนในteredและไอออน ดีบุก ต่ำกว่า 10 ppm ทั้งหมด ผลจากเทคนิค Tafel แสดงว่าปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการกัดกร่อน ได้แก่ ความหนาของชั้นดีบุก ขนาดเกรนของอลิกดีบุก ค่า pH ของสับปะรด ความเข้มข้นของไอออน ในteredและดีบุกในสับปะรด อุณหภูมิและออกซิเจนของสับปะรดในกระป่อง โดยพบว่า ชั้นดีบุก เคลือบที่หนา 5.6 กรัม/ตารางเมตร หรือ No.50 มีอัตราการกัดกร่อนต่ำสุด ในส่วนของสับปะรดนั้น พบว่า ดีบุกที่สัมผัสกับสับปะรดที่มี pH = 4 มีอัตราการกัดกร่อนต่ำสุด ไอออนในteredและดีบุก และอุณหภูมิมีผลเร่งอัตราการกัดกร่อนทั้งสิ้น โดยที่อุณหภูมิสูงกว่า 40° ํ อัตราการกัดกร่อนจะ เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วตั้งนี้ จึงควรจัดเก็บสับปะรดกระป่องในที่ที่มีอุณหภูมิต่ำกว่า 40° ํ ระหว่างนำสับปะรดกับสับปะรดปั่นกับน้ำเชื่อมพบว่า ดีบุกที่สัมผัสกับน้ำสับปะรด มีอัตราการกัด กร่อนสูงกว่าราว 3 เท่า และกระป่องเคลือบดีบุกที่บรรจุนำสับปะรดมีอัตราการกัดกร่อนสูงกว่า ถึงกว่า 6 เท่า ในทุกค่าอุณหภูมิ ผลจากในเทคนิค Potentiodynamic แสดงว่าดีบุกมีฟิล์ม Passive ของดีบุกออกไซด์ และพบว่า อลิกดีบุกที่มีขนาดเกรนใหญ่ (No.5) มีความต้านทานการกัดกร่อนสูง ที่สุด และยังพบว่าวิธีเคมีไฟฟ้า สามารถใช้ตรวจสอบคุณภาพต้านการกัดกร่อนของแผ่นเหล็ก เคลือบดีบุกที่มีขนาดเกรนดีบุกต่าง ๆ ได้คือวิธีตรวจขนาดเกรนตาม ASTM เส้นโค้ง Anodic Polarization ของ กระป่องส่วนลดน้อยของการเปลี่ยนแปลงของฟิล์มดีบุกออกไซด์ แสดงว่า การขึ้นลอนของกระป่องทำให้ความต้านทานการกัดกร่อน เปลี่ยนแปลงไปในทางลดลงสอดคล้อง กับการวิเคราะห์การกัดกร่อนที่เกิดขึ้นในกระป่องที่พบว่าบริเวณที่มักเกิดการกัดกร่อนคือที่บริเวณ ลอนกระป่อง นอกจากนั้นเส้นโค้ง Anodic Polarization ของกระป่องดีบุกในน้ำสับปะรดยังแสดง ว่ามีความต้านทานต่ำกว่าในสับปะรดในน้ำเชื่อมอย่างมาก

ABSTRACT**TE133922**

PROJECT TITLE : Investigation of Detining Problem of Exported Pineapple Can by
Electrochemical Technique of Corrosion Testing

RESEARCHER : ASSO.PROF.SIRILUCK NIVITCHANYONG

ADDRESS : - CORROSION TECHNOLOGY DEPARTMENT,
THAI-FRENCH INNOVATION CENTER
- INDUSTRIAL CHEMISTRY DEPARTMENT
FACULTY OF APPLIED SCIENCE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY,
NORTH BANGKOK

TEL : 02-9132500 EXT 4802 4807 2510

FIELD OF RESEARCH : APPLIED SCIENCE RESEARCH YEAR 2002

BUDGET : 282,320 BATH

Corrosion of pineapple can is the deterioration of tinplate by the surrounding fluids which are pineapple juice or pineapple in syrup by chemical or electrochemical reaction. The importance of the corrosion problems studies is two-fold. The first is economic , including the reduction or the reject of product losses resulting from the failure of corroded can. The second is improving the quality of production processes. Also , an important parts is the conservation of human efforts entering the failure problems solving . When pineapple pieces with syrup are packed into the can , detinning occurred because of the acidity of pineapple and citric acid in syrup and caused can taste which most of the people used to. The factors which effect the increasing of detinning rate are from the quality of tinplate and pineapple , sometime it caused the failure of corroded can . The rejection of exported corroded pineapple can caused many problems to the businesses. In this work, the electrochemical methods were used to investigate the factors which caused detinning problem. The results showed that the factors of detinning were the quality of tinplate , pineapple in syrup , plain can and the storing temperature. The tinplate investigation found the roughness , pinhole and scratching on tin surface while the

cross-section investigation showed the debonding and irregular tin coating thickness. Tinplate with higher tin thickness coating showed the smoother surface. Tin crystal grain size investigation showed the grain size No.7-8 following the ASTM standard. The corrosion failure analysis found that the detinning always started at the defected area which were the bead area and the head space line in plain can. The results of quality testing found the pH of pineapple juice were 3.38-3.75 and pH 4-4.05 for pineapple in syrup. The nitrate and stannous ion content in all pineapples were under 10 ppm. and both of them caused the detinning rate increasing . The corrosion rate from Tafel polarization technique showed that tinplate with tin coating thickness 536 g/cm^2 or No. 50 and pineapple in syrup with pH 4 gave the lowest corrosion rate. The temperature of deaerated pineapple or in the can higher than 40°C caused the rapid increasing of detinning rate. It was also found that the detinning rate of pineapple juice can was 6 times higher than pineapple in syrup can. The potentiodynamic polarization curve showed the passivity or corrosion resistance behaviour of tinplates.The bigger tin grain size showed higher corrosion resistance while bead area of plain can showed lower corrosion resistance. Polarization curve also showed the lower corrosion resistance of plain can in pineapple juice than in pineapple in syrup. The potentiodynamic technique is recommended for the investigation of tin grain size and bead forming quality in the production process of tinplate and can production industry.